

Uddrag af afskrivningsloven.

(Lovbekendtgørelse nr. 557 af 17. november 1976 om skattemæssige afskrivninger m. v.).

§ 18. Skattemæssig afskrivning efter reglerne i § 22 kan foretages på følgende bygninger, der benyttes erhvervsmæssigt:

- a) driftsbygninger inden for landbrug, pelsdyravl, fjerkræavl, dambrug, fiskeri, skovbrug, gartneri, industri, butikshandel og håndværk, sportshaller, benzinstationer, vognvaskerier, fragtmændscentraler, lagerbygninger, der benyttes i forbindelse med de nævnte virksomheder, og lagerbygninger inden for engroshandel,
- b) biografteatre, teatre, forlystelsesetablisser, forsamlingsbygninger, selskabslokaler, hoteller, restauranter, skoler, alderdoms- eller plejehjem, der omfattes af § 7 i lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister, garager og laboratorier samt lagerbygninger, der benyttes i forbindelse med de nævnte virksomheder,
- c) bygninger eller lokaler, der er beliggende i eller i umiddelbar tilknytning til bygninger af den under a) og b) nævnte art og tjener driften af den virksomhed, hvortil disse bygninger anvendes. Reglen finder under samme betingelser anvendelse på udgravninger, veje, gårdspladser, parkeringspladser, hegn og lignende,
- d) andre bygninger, som på grund af deres opførelsesmåde eller andre ganske særlige omstændigheder må antages at være udsat for en sådan fysisk forringelse, at deres værdi ikke vil blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse.

Stk. 2. Ligningsrådet kan tillade, at reglerne i stk. 1, litra a)-b), anvendes på bygninger, som efter rådets skøn kan sidestilles med de dér nævnte.

Stk. 3. Afskrivning kan ikke foretages på kontorbygninger, jfr. dog stk. 1, litra c)-d), eller bygninger, der anvendes til beboelse eller hertil knyttede formål. Beboelsesbygninger, der benyttes erhvervsmæssigt og er beliggende i udlandet, kan dog gøres til genstand for skattemæssig afskrivning, når de

på grund af ganske særlige omstændigheder, herunder navnlig klimatiske forhold, er udsat for fysisk forringelse som nævnt i stk. 1, litra d).

§ 19. — — —

§ 20. Anvendes kun en del af en bygning til formål, der berettiger til afskrivning efter § 18, kan skattemæssig afskrivning kun foretages på den del af anskaffelsessummen, der forholdsmæssigt svarer til den nævnte bygningsdels etageareal.

Stk. 2. Anvendes under 30 pct. af bygningsens etageareal til formål, som berettiger til afskrivning, kan der dog kun afskrives på bygningen, såfremt det nævnte etageareal udgør mindst 300 kvadratmeter.

§ 21. På udgifter til ombygning eller forbedring kan skattemæssig afskrivning foretages efter afskrivningssatserne for den bygning eller installation, de vedrører, jfr. §§ 22-23.

§ 22. På de i § 18, stk. 1, litra a), nævnte bygninger kan der i anskaffelsesåret og hvert af de nærmest følgende 9 indkomstår foretages skattemæssig afskrivning med indtil 6 pct. af anskaffelsessummen. I hvert af de derefter følgende indkomstår kan skattemæssig afskrivning foretages med indtil 2 pct. af anskaffelsessummen. Ved anskaffelsesåret forstås det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller fuldføres og tages i brug til et formål, der berettiger til skattemæssig afskrivning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte afskrivningssatser forhøjes, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 50 år efter opførelsen. Forhøjelsen udgør forskellen mellem på den ene side den afskrivningssats, som skulle anvendes, såfremt bygningen skulle afskrives med lige store årlige beløb over levetiden, regnet fra opførelsen, og på den